

עמ"ת 10604/10/22 - מדינת ישראל נגד יהודה גינת גנח (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 10604-10-22 מדינת ישראל נ' גינת גנח (עציר)

בפני	כבוד השופטת אילת דגן
העוררת	מדינת ישראל
נגד-	
המשיב	יהודה גינת גנח (עציר)

פסק דין

לפניי ערר על החלטת כב' השופטת סיגל דבורי בבית משפט השלום לתעבורה בחדרה בתיק מ"ת 4712-09-22 מיום 06.10.2022 במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת מבלי לקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן כמתחייב בחוק בהיותו של המשיב אסיר לשעבר.

העוררת עותרת להורות על השארת המשיב במעצר עד תום ההליכים ולמצער, להורות על הגשת תסקיר שירות המבחן וקבלת החלטה בעניינו רק לאחר מכן.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים בגין עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בקלות ראש, ושימוש בטלפון בעת הנהיגה ביום 14.09.2022 בשעה 09:37 או בסמוך לכך.

בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא ביום 22.09.2022 הודה המשיב בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בית המשפט ציין בהחלטתו שחרף המסוכנות הנובעת מהמשיב, ראוי לבחון חלופה מוצעת טרם מתן החלטתו. בהמשך, לאחר שנחקרו המשמורנים, קבע בית המשפט כי מדובר במשמורנים שיהוו פיקוח אנושי הולם לצד פיקוח אלקטרוני ועל כן הורה למנהלת האיזוק האלקטרוני להגיש חוות דעת לבית המשפט כדי לבדוק את היתכנות מעצרו של המשיב באיזוק. לאחר שקיבל חוות דעת בדבר התאמה, הורה בית המשפט בהחלטה מיום 6/10/22 בה שמע את המפקחים המוצעים, על מעצר באיזוק אלקטרוני ותנאים נוספים ולא הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן.

העוררת טוענת כי בנסיבות בהן עסקין באסיר משוחרר, קיימת חובת תסקיר מכוח סעיף 22 ג(ב) לחוק המעצרים ובית המשפט יכול שלא להיזקק לתסקיר רק בנסיבות חריגות שלא התקיימו בעניינו.

במסגרת החלטתו יום 6/10/22, התייחס בית המשפט למצבו הרפואי המורכב של המשיב שסובל מנכות רפואית, לשהייתו בתנאי מעצר מאחורי סורג ובריה באופן שמהווה עבורו גורם מרתיע וכן התייחס לעומס שנוצר בשל חוסר כוח

אדם בשירות המבחן שגורם לעיכוב במתן תסקיר בטווח זמן שהינו בלתי סביר. בכך שגה ומכאן הערר.

העוררת טוענת כי שגה בית המשפט בכך שאפשר איזוק אלקטרוני מבלי שקיבל תסקיר שירות המבחן, דבר שמחויב על פי חוק. לטענתה, הלכה ידועה היא כי תנאי מוקדם לבחינת חלופת מעצר היא יכולת בית המשפט לתת אמון במשיב, ברם בענייננו, לאור עברו התעבורתי והפלילי של המשיב והעובדה שמדובר בנהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית, אין לתת בו כל אמון לפני שייבדק עניינו באופן מעמיק על ידי שירות המבחן.

העוררת מפנה לכך שלחובת המשיב 83 הרשעות קודמות ביניהן כאמור נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית ויש ליתן עדיפות לאינטרס הציבורי שעה שמדובר "בשור מועד" בבחינת פצצה מתקתקת המהווה סכנה של ממש למשתמשים בכביש.

העוררת טוענת כי אחת המפקחות היא בתו של המשיב ועם כל רצונה הטוב, אין היא יכולה לשמש כמפקחת מחמת היותה חיילת. שאר המשמורנים הם חברים שאינם גרים אתו. הם אולי אנשים טובים וראויים אך לא מתאימים לבצע את התפקיד, ועל כן, באיזוק ובפיקוח משמורן יחיד שלא גר עמו באופן קבוע, האיזוק איננו מספיק.

המשיב סומך ידיו על החלטת בימ"ש קמא ונימוקיו.

לטענתו, אמנם קיים עבר תעבורתי ואחר, ברם, אין לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה. מצבו הרפואי של המשיב מורכב ובצדק התחשב בכך ביהמ"ש בהחלטתו.

לטענתו, לאחר ששוחרר מתקופת מאסר ממושכת ומזה 10 חודשים הוא מצוי בתהליך שיקום במסגרת רש"א נתניה, והמשך מעצר יפגע בהליך השיקום.

המשיב מדגיש כי החלטת ביהמ"ש איננה שחרור בתנאים אלא איזוק אלקטרוני, שמשמעו מעצר. מטרת המעצר עד תום ההליכים, או בענייננו איזוק אלקטרוני, היא לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ולא להוות מקדמה על חשבון העונש, ועל כן, בשים לב לתנאי הפיקוח והאיזוק, יש בכך כדי לאיין את אותה מסוכנות.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, דין הערר להתקבל.

אין חולק כי בענייננו קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר. לא ניתן אף לחלוק כי בעניינו של המשיב מדובר ברמת מסוכנות גבוהה. אין ספק שבנסיבות העניין המשיב הוא "שור מועד" ו"פצצה מתקתקת", וככל הנראה מורא הדין לא חל עליו. לחובתו של המשיב 83 הרשעות קודמות בתעבורה ושלל הרשעות בעבירות אחרות של גוף ורכוש. המשיב

ריצה 4 שנות מאסר והשתחרר אך לפני כ- 10 חודשים. הוא מצוי בפיקוח רש"א ועל אף כל אלו, מצא לנכון לעלות שוב על ההגה (קטנוע), לנהוג ללא רישיון בפסילה ובסיכון של המשתמשים בכביש.

כדי לעמוד על מסוכנותו והיעדר הגבולות של המשיב די לעיין בדוח השוטר שהבחין במשיב בעת נסיעתו וראו עדותו לפיה: **"...הבחנתי ברוכב האופנוע הנ"ל כשהוא ע"ג האופנוע כשהוא לא חובש קסדת מגן על ראשו, אוחז בידו השמאלית בכלב קטן כשהוא מצמיד את הכלב לחיקו ובעזרת כתף שמאל מצמיד מכשיר טלפון שחור לאוזנו השמאלית כשהוא בתנועה"**

חרף האמור, קבע בית משפט קמא כי חוות הדעת של מנהלת האיזוק האלקטרוני חיובית וכי הפיקוח האלקטרוני ישים. בית המשפט שמע את המפקחים והגיע למסקנה שמבחינת יכולות הפיקוח, הם מתאימים לבצע משימת הפיקוח על המשיב לבל ייצא מהבית. בקבעו כך הסתמך בית המשפט על ההלכה הכללית לפיה תסקיר שרות המבחן הוא אך כלי עזר אך אפשר שבית המשפט יתרשם בעצמו ויחליט על חלופת מעצר, אלא שבניגוד להלכה לעיל, המחוקק בחר מקרים של סוגי עבירות וסוגי עבריינים לגביהם נדרש בית המשפט לקבל את ההחלטה רק לאחר שהעניין ייבחן לעומק בכלים מקצועיים ורחבים שאינם בארגז הכלים השיפוטיים האדברסריים של בית המשפט המתרשם ממפקחים בדיון בבית המשפט.

בית המשפט קמא היה ער לחובת תסקיר בטרם יורה על מעצר באיזוק בשל היותו של המשיב אסיר משוחרר ברם סבר שבעניינו מתקיימים חריגים המצדיקים איזוק ללא תסקיר, ובכך טעה כפי שיפורט להלן.

סעיף 22 ג (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (אכיפה מעצרים) תשנ"ו-1996 קובע בזו הלשון: **"על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו:**
(1) מי שנאשם בעבירה המנויה בסעיף 22ב(ב);
(2) מי שנעצר או נאסר בעבר.

ההוראה בדבר חובת תסקיר טרם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, משותפת הן למי שנעצר או נאסר בעבר והן למי שנאשם בעבירות שפורטו בסעיף 22ב(ב).

לטעמי שגה בית המשפט משקבע כי נמצאו טעמים מיוחדים בעניינו. ההיפך הוא הנכון. קיימים טעמים כבדי משקל המחייבים קבלת תסקיר טרם החלטה על איזוק אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג ובריה לקבלת תמונה מלאה על מהות העבירה, ומיהות העברין שלחובתו 83 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה כמו גם עבר פלילי אחר מכביד בעבירות רכוש וגוף. ודוק: בית המשפט לא הורה על איזוק ובד בבד על קבלת תסקיר שלאחריו יקבל החלטה סופית, אלא ויתר כליל על קבלת תסקיר.

בית המשפט קבע אמנם כי התרשם לטובה מהמפקחים ברם יש לזכור כי אחת מהם היא בתו שהינה חיילת ולא ברורה עמוד 3

יכולת הפעלת מרות של בת על אביה. ביחס לאחרים, מדובר בהיכרות שאינה מעמיקה בת שנים. גם אם מפקחים אלו נורמטיביים ומעוניינים לסייע יש לבחון לעומק את יכולות הפעלת המרות נוכח העבר המכביד והיעדר ריסון עצמי מובהק של המשיב. בדיוק לשם כך והואיל ויש צורך בבחינה רחבה יותר, קמה חובת התסקיר.

בית משפט קמא מנה כאחד הטעמים המיוחדים המצדיקים אי קבלת תסקיר, את העובדה שמזה שנתיים המשיב לא ביצע עבירה אלא שככל הנראה בית המשפט לא היה ער לכך שהמשיב ריצה מאסר ממנו השתחרר רק לפני 10 חודשים כך שבצוע עבירה אחרונה לפני שנתיים אינה רלוונטית.

הטעם אותו מנה בית המשפט לפיו המעצר גרם למשיב הלא וחרטה גם היא אינה עומדת במבחן המציאות. מעצר בן חודש למי שכבר ריצה 4 שנות מאסר הוא ודאי לא סיטואציה חדשה ומטלטלת. להיפך מי שמכיר את הכלא ובכל זאת בחר להפר ברגל גסה את הפסילה, לנהוג ללא רשיון ולבצע אגב כך עבירות נוספות תוך סיכון הציבור, מלמד שלא היתה הפנמה של קשיי המעצר ותנאיו.

הטעם של העניין הרפואי המורכב (שפרטיו לא פורטו כדבעי) ועובדת היותו נעזר בקביים, אותו מציין בית המשפט, לא מנעה מהמשיב לעלות על האופנוע ולנסוע במצבו. טיפול רפואי, ככל שהוא נזקק לו יכול להינתן במעצר ומתן קנביס, ככל שהוא זכאי לכך, יכול להתבצע אולי אף ביתר קלות במעצר מאשר שליחת אדם שלישי שאינו המשיב לבית המרקחת לקבלת התרופות הניתנות בדרך כלל למטופל בלבד.

בית המשפט מנה בין הטעמים את העובדה לפיה המשיב כביכול מודה ולוקח אחריות. ההקראה קבועה לעוד כשבועיים מהיום ומבא כוחו כלל לא ברור שבכוונתו להודות בעבירות המיוחסות לו כך שהקביעה בדבר הודיה ולקחת אחריות לא מעוגנת היטב בהתנהלות בפועל. אם מאידך הוא יבקש להודות, הרי שיוכל אולי לקצר את השהייה במעצר ולסיים את התיק.

מיותר לציין כי הקביעה לפיה חוות הדעת של מנהלת הפיקוח האלקטרוני היא חיובית, אינה טעם מיוחד. חוות הדעת אינה בודקת את ההיבטים של מיהות העברין ומיהות העבירות אלא אך את ההתאמה הטכנית בדמות מילוי תנאים לקו בזק נקי.

נראה כי הטעם המיוחד העיקרי ביסוד שיקולי בית המשפט היה סברה בדבר חוסר כוח אדם בשרות המבחן הגורם לעיכובים בקבלת התסקיר.

בבש"פ 7745/21 (כב' הש' וילנר) **מדינת ישראל נ' חסן אבו גריבה** ניתן ביום 15/11/21 ותוקן ביום 21/11/21 (פורסם בנבו) נקבע בזו הלשון: **העומס המוטל על שירות המבחן וזמני ההמתנה החריגים לקבלת תסקירי מעצר אינם יכולים לשמש, כשלעצמם, טעמים מיוחדים**."

בענייננו, המשיב כלל לא הופנה לקבלת תסקיר ולכן הקביעה ביחס לחוסר סבירות במועד קבלת תסקיר אינה מבוססת על התנהלות בתיק כאן אלא על השערות בית המשפט, ככל הנראה בהתאם לניסיונו מתיקים אחרים בו הוא מטפל.

גם אם קיים עיכוב, והדבר פוגע בזכויות עצורים, יש לאזן כל מקרה לגופו בנסיבותיו, את הפגיעה לעיל עם המכלול לרבות הסיכון לציבור שגם לו יש לתת משקל.

אחד התנאים המקדמיים לחלופות מעצר (או מעצר באיזוק) היא היכולת לתת אמון ולו מינימלי בעצור. בענייננו, נראה כי המשיב הוכיח במעשיו לכאורה, שמורא הדין לא חל עליו והוא לא מהסס שעה שתלויה פסילה בעניינו, לנהוג ולסכן את הציבור באופן נהיגתו.

בית משפט קמא לא התייחס בהחלטתו לכך שלא ניתן לתת אמון במשיב (או שלפחות יש מקום לבדיקה מעמיקה יותר ביחס לאופיו ויכולותיו לרסן עצמו). אגב גם בחקירת המפקחים בינהם בתו העידה זו כי הוא כבר ניסה בעבר לצאת ממעצר בית, ללמדך על מידת האמון שניתן ליתן בו.

החרטה (אותה הביע בסוף הדיון בפניי) נשמעת כחרטה מהפה לחוץ ואולי אף בכוונה אמיתית אלא שהבעת חרטה וכוונה לא לעבור את עבירות התעבורה נמסרה גם לשופט בתיק שגזר את דינו באוגוסט 2020 (כעולה מחומר החקירה שהונח בפניי) ברם המציאות הוכיחה שהמשיב מתקשה לעמוד בכוונותיו והבטחותיו.

נוכח מאפייני המשיב ומסוכנותו לא היה מקום לקבל החלטה סופית בטרם ניתן תסקיר מעצר בעניינו, אשר היה ביכולתו להניח בפני בית המשפט תמונה כוללת אודות הרקע למעשי המשיב, אישיותו, יחסו לעבירה, מסוכנותו, והאפשרות לאיינה. התסקיר אמור לבחון לעומק את מידת ההתאמה של המפקחים המוצעים ובאינטרס הכולל של זכויות העצור אל מול האינטרס הציבורי בשמירה על שלמותו ומניעת סיכנו, נכון היה להורות מלכתחילה על תסקיר, אולי לבקש החשתי, ולקבל החלטה רק לאחר מכן. אפשר שלו היתה ניתנת החלטה על הכנת תסקיר כבר בדיון מיום 22/9/22, ניתן היה לקבלו בטווח העתידי הנראה לעין בשים לב לכך שהמשיב שוהה במעצר. החלטת בית המשפט קמא למנוע מעצמו מלכתחילה קבלת תסקיר לא היתה מוצדקת בנסיבות העניין.

לפיכך אני מקבלת את הערר ומורה בשלב זה ועד החלטה אחרת כי המשיב ישהה במעצר מלא.

אני מורה לשרות המבחן להגיש לבית משפט קמא תסקיר שיבחן אם ניתן להקלות את המסוכנות במעצר באיזוק.

נוכח שהייתו של המשיב מזה כמעט חודש במעצר, מבוקש כי התסקיר יינתן לכל היותר תוך 21 ימים מהיום ולא תתבקשנה ארכות נוספות. ב"כ הצדדים יפעלו למסירת ההחלטה לשרות המבחן בהקדם לטובת העניין.

העוררת תוכל לקבל במזכירות את התיק שהושאר לעיוני.

ניתן היום, י"ח תשרי תשפ"ג, 13 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

